červotoč

Zavrtejte se do něj, zavrtá se do vás!

Základní škola Sedm/kráska, o.p.s. — Rožnov pod Radhoštěm — sedmikraska.cz

19

Téma čísla:

máme rádi zvířata

SLOVO NA ZAČÁTEK

Máme rádi zvířata!

Téma pro nové číslo našeho školního časopisu Červotoč bylo vylosováno! Požádali jsme Tea z druhé třídy, aby zalovil v losovacím zařízení a vytáhl… ZVÍŘE.

Losovalo se ze čtyř nejčastěji se opakujících návrhů, které vzešly od dětí ze 3.–9. třídy.

Představujeme novou redakční radu

Nad přípravou a vydáním časopisu se nyní scházejí noví členové redakční rady. Jsou mezi nimi nově i žáci a žákyně starších ročníků Sára Dostálová, Prokop Orság, Sára Posadová, Julie Dohnálková, Anežka Kovaříková, Julie Mudrová, Tereza Pšenicová a Michaela Zajícová. Pedagogy zastupuje Lenka Fiedlerová, Kateřina Hepová, Lucie Oharková, Jolana Sobotková a Pavel Sumec.

Časopis Červotoč letos získal Cenu poroty v celostátní soutěži Školní časopis roku 2024.

Zástupci redakční rady se při této příležitosti zúčastnili Multimediálního dne na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně.

— Pavel Sumec —

Školní časopis ZŠ Sedmikráska
Červotoč, číslo: 19
31. ledna 2025

Na titulní straně
volná parafráze obrazu
Pabla Picassa
Dítě s holubičkou

–kombinovaná technika,
Anežka Kovaříková, 9. tř. –

Na protější straně záběry
z focení na farmě Kuliranč
–fotokoláž Jakub Fojtík, 7. tř. –

Fotografie použité v tomto
čísle: fotoarchiv Sedmikrásky

– tapír, Štěpán Jalůvka, 4. tř. –

SEZNAMTE SE...

s paní asistentkou Lucií Oharkovou

Legrácky se selátky Bombosem a Krangem

Jak jste se na Sedmikrásku dostala?
Nejprve jsem dočasně zastupovala paní učitelku výtvarky, která dlouze cestovala po Indii. Když mi později pan ředitel nabídl místo asistentky pegagoga, neváhala jsem ho přijmout. Potřebovala jsem práci, která by šla skloubit s tradičním životem na vesnici plným zvířectva, zahrádkou a péčí o děti.

A jde to?
Ano, už čtrnáct let pomáhám žákům, asistuji kolegům učitelům. Domácích zvířat už tolik nechováme, stali se nám z nich mazlíčci.

Co všechno za zvířata jste měla a máte? Které vám nejvíce utkvělo v srdci?
Chováme a vždycky jsme chovali ovce, slepice a kočky. Měli jsme kozy, různé druhy prasátek, jednoho koně, bažanta, indické běžce, morčata a psy. Odchovali jsme tak jehňátka, kůzlátka, selátka, štěňata, koťátka i kuřátka. Momentálně jsem zamilovaná do našich koček. Máme doma leopardetu, to je počeštěný název pro bengálskou kočku, a nejhebčího a nejmilejšího kocoura na světě Čikina. Ten bude v mém srdci navždy.

Co byste dělala, kdybyste měla alergii na kočičí chlupy?
Pořídila bych si domů prasátko, ta jsou nevtipnější, velice chytrá a nezávislá na svém páníčkovi.

Vidíte na zvířatech i nějaké negativum, které byste změnila, nebo vám vše vyhovuje?
Je to stejné jako s dětmi, i zvířata umí zlobit. Tak třeba jednou naše koza Zuzana donesla vrátka od ohrady napíchnutá na růžkách. Dala nám tím jasně najevo, že potřebuje změnu. Zvířata se nesmí nudit a potřebují dostatek našeho zájmu i vlastního prostoru. I kdybych chtěla na zvířatech něco měnit, nemůžu nic než jen respektovat jejich potřeby.

Máte nějakou další vtipnou historku s vaším zvířetem?
Mám jich spoustu. Třeba když jsme měli malé jehňátko bez maminky, tak jsme se o něho starali v kuchyni v krabici pod stolem. Zvyklo si na mě jako na maminku. Tak jsem musela mluvit změněným mužským hlasem, aby nepoznalo, že jsem doma. Jinak začalo strašně bečet, že chce mlíko. Nakonec jsem nejsrandovnější byla já, a malá ovečka se později vrátila do stáda.

Co si myslíte o zvířatech ve škole? Měla by tam být, mohla by být i přínosem pro žáky?
Mně by se to moc líbilo. Myslím si, že do školy patří jak zvířecí mazlíčci kvůli lepší pohodě, tak by taky u naší školy mohlo být malé hospodářství, kde by žila hospodářská zvířata, kolem kterých je hodně práce. Nebylo by skvělé odpočinout si od učení a zároveň získat praktické dovednosti k soběstačnému životu?

Máte výtvarné vzdělání, chtěla byste výtvarku znovu učit?
Výtvarku a pracovní činnosti v tomto školním roce zrovna učím v první třídě a napůl v deváté třídě. Naplňuje mě to velmi. Pořád mám hlavu plnou tvořivých nápadů, užívám si tu příležitost děti pro ně strhnout!

Jaké je vaše oblíbená výtvarná technika?
Nejaději mám malbu, ale všechno vizuální umění mě přirozeně přitahuje, včetně počítačové grafiky, které se na Sedmikrásce věnuji v rámci přípravy časopisu, nejrůznějších dokumentů a vizuálů školy. Můžu tak čtenáře Červotoče pozdravit zpoza řádků, od sázení tohoto čísla. Zavrtejte se do něj. Děkuji za rozhovor

— ptala se Sára Posadová —

HÁDEJ

Co to jsou psiny?
Když psi říkají vtípky a kočky se tomu smějou.

Co to jsou žirafiny?
Když se natahuje krk přes plot a kouká se k sousedům.

Co to jsou sloniny?
Když si natáhneš uši, kam nemáš.

Co to jsou rybiny?
To je, když děláš ve vodě salta.

— připravili druháci —

P(r)opletená zvířátka

Naskenuj QR kódy a pobav se v mobilní aplikaci bláznivými pohyby našich fantastických zvířátek.

— KOČKOPES, Prokop Veselka, 1. tř. —

— KRÁLÍKOKOČKA, Zoe Rutar, 1. tř. —

— ŽIRAFOPSOKOČKA, Marek Novosád, 1. tř. —

— ŠNEKOPES, Baltazar Heinz, 1. tř. —

— HOUSENKA, která snědla kus nebe, Jeroným Daniel Kopecký, 1. tř. —

— ŽIRAFOMYŠ, Jonáš Fusek, 1. tř. —

— KOČKO DRAK, Vojtěch Kocourek, 1. tř. —

— KOČKOKRÁLÍK, Amálie Kovaříková, 1. tř. —

— ŽIRAFOJEDNOROŽEC, Emma Charlotte Bezek, 1. tř. —

— KOČKOKŮŇ, Meda Beníčková, 1. tř. —

— ŽRALOKOSLONOKROKODÝL, Kilian Linhart, 1. tř. —

— PAVOUKOHAD, Melánia Heryán, 1. tř. —

— KOČKOPES, Vojta Kocourek, 1. tř. —

— ŽRALOKORYBA, Edvard Sošťák, 1. tř. —

— KOČKOPES, Ema Vejrostová, 1. tř. —

— KOČKOPES, Magdaléna Nesětová, 1. tř. —

— KROKODÝLOŽIRAFA, Filip Tregl, 1. tř. —

— ŽIRAFOPES, Adam Urbánek, 1. tř. —

— KRÁLÍKOTULEŇOPES, Jan Kovář, 1. tř. —

BYSTŘ/ ROZUM

Úkol 1 Bludiště

Pomoz pískomilovi

Ahoj,

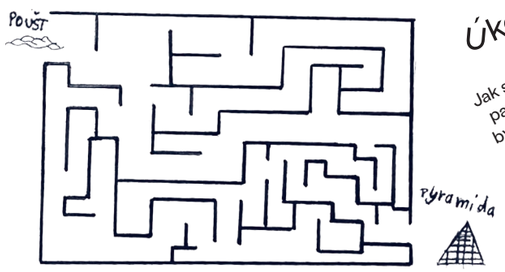
už jsme se dlouho neviděli. Měl jsi pravdu, být pískomilem není vždy nejjednodušší. I když si se mnou malé děti někdy hrají. Nesnáším, když mě dají do klece a jdou se dívat na hodně tlustý papír, ze kterého jdou nahlas zvuky. Říkají tomu televize.

Fakt nejvíc nesnáším, když mi uklízí klec a všechny moje mňamky schovají. Prokopal jsem se do malé skulinky a tam jsem schoval dobroty. Už jsem si snědl oříškovou tyčinku.

A vůbec. Jak se máš ty? Už máš ten nový dům? Ten, který má skluzavku, modré světlo svítící ze stropu a zelené světlo nad dveřmi?

Už mě to psaní unavilo... Pomoz mi! Dopsal jsem to a šel jsem spát, a jsem někde, kde je hodně písku. Běžím za tebou do tvé pyramidy, bude to trvat tak tři dny, ale budeme spolu!

— Jan Sapík, 5. tř. —

Úkol 2 Osmisměrka

- KLOKAN
- KRÁVA
- PES
- ŽIRAF
- LACHTAN
- HROCH
- KŮŇ
- KAČENA
- MROŽ
- VEVERKA
- LIŠKA

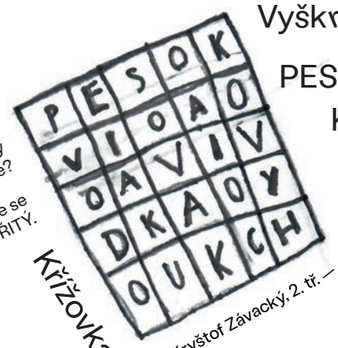
Š	T	V	L	S	H	T	U	F	V	Í	Y	O	K
CH	B	H	K	K	C	V	E	V	E	R	K	A	L
Y	Ž	Č	H	N	O	Ů	V	CH	V	C	S	Č	O
B	E	M	Í	F	M	Z	Ň	Š	E	Y	O	F	K
Y	L	S	N	S	I	L	I	K	A	Č	E	N	A
T	V	K	L	Y	L	N	M	S	I	A	Ě	L	N
Č	R	I	Š	T	A	Ž	I	R	A	K	A	S	N
O	N	K	R	S	CH	Y	V	K	O	V	K	A	I
P	S	L	P	T	L	U	Ů	I	Á	Ž	T	O	Z
Š	L	O	H	K	I	Ň	H	R	O	CH	V	S	Í
E	C	K	S	A	Š	CH	K	H	A	U	B	V	Y
L	Ž	A	T	Č	K	T	N	L	T	H	S	CH	N
A	Ů	L	Č	E	A	K	A	C	O	B	Y	U	T
Š	K	A	Ž	I	R	A	F	A	CH	K	V	Ě	L

— Michaela Horáková, 4. tř. —

Úkol 4

Jak se jmenuje pavouk, který bydlí ve vodě?

Jmenuje se STŘÍBŘITÝ.

Křížovka

— Kryštof Závacký, 2. tř. —

Vyškrtni slova:

PES KOS PIVO SOVA
KOVY KOV IVA
KVAK KOV

Úkol 5 Křížovka

Vylušti a nakresli tajenku.

Když si vlasy stříháš, tak se ti...

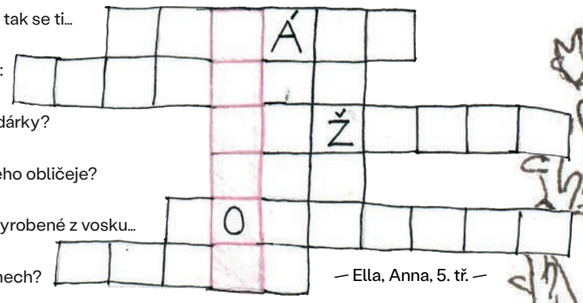
Pátý slovní druh jsou:

Kdo nosí na Vánoce dárky?

Co je uprostřed našeho obličeje?

Když jsou pastelky vyrobené z vosku...

Co roste na jehličnanech?

— Ella, Anna, 5. tř. —

↙ Úkol 6

Jaké zvíře vidíš?

— Jakub Fojtík, 7. tř. —

Koráli

Když se řekne KORÁL, tak si asi hodně z vás představí krásně barevnou rostlinku. Ve skutečnosti je to úplně jinak. Koráli jsou žahaví tvorové žijící pod hladinou teplých moří. Nejraději mají teplotu vody mezi 23 °C a 29 °C.

Nejvíce jich najdete v Korálovém moři v Tichém oceánu a v čistých vodách v malé hloubce. Nejznámější a zároveň největší korálový útes se nazývá Velký bariérový útes u pobřeží Austrálie. Koráli nejčastěji žijí v symbióze s řasami, což znamená, že si navzájem pomáhají. Řasy díky fotosyntéze dodávají korálům živiny a koráli jim za to poskytují bezpečí.

Poslední dobou jste mohli slyšet o tzv. bělení korálů. To souvisí se změnou životního prostředí. Nejčastějším důvodem je oteplení vody, kdy korálu stačí změna o 1–2 °C, aby vypudil řasy, a kvůli tomu zbělá. To pak vede k ohrožení nejen jich samotných, ale také živočichů, kteří s nimi spolupracují.

– Prokop Orság, 7. tř. —

Úkol 3

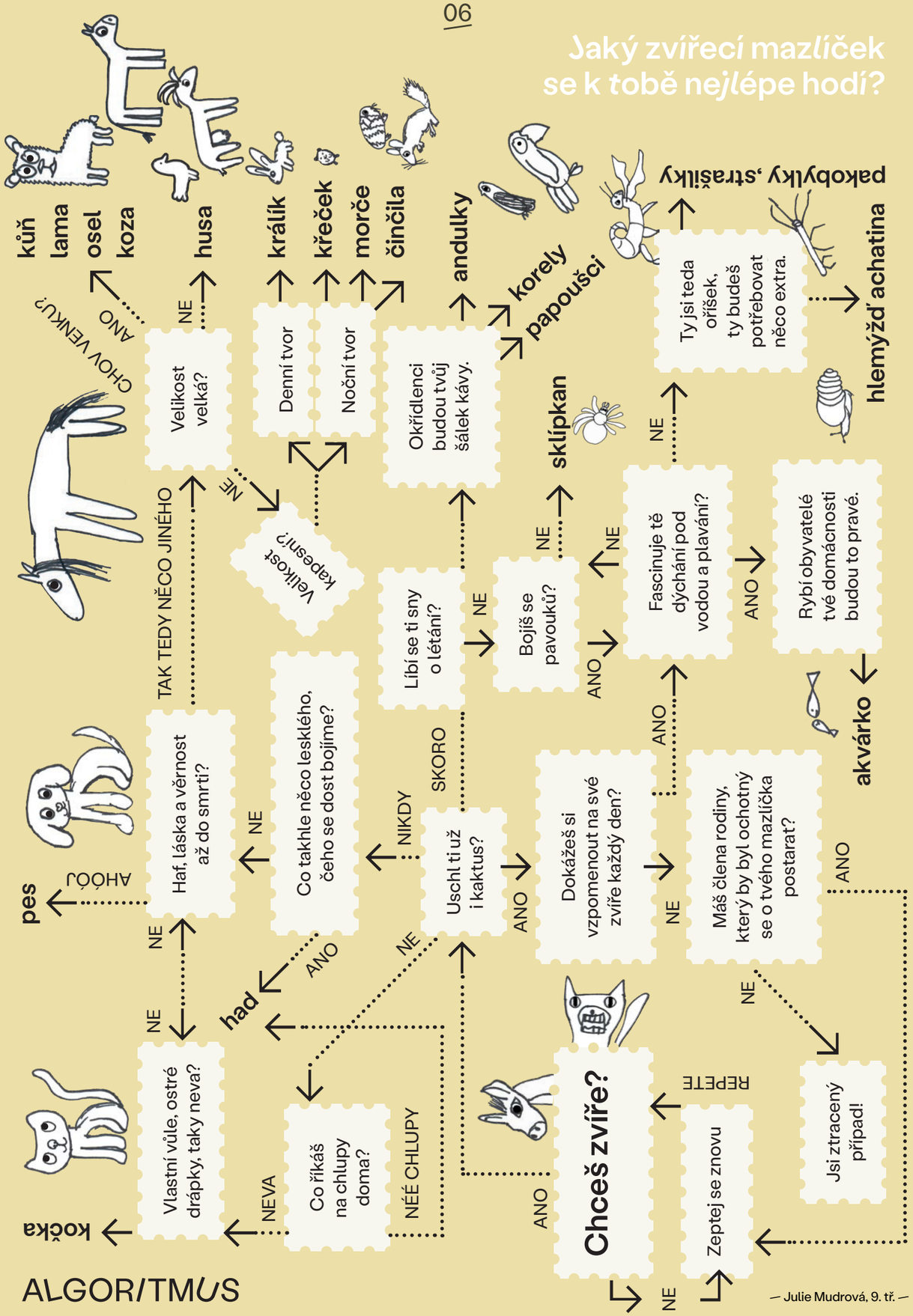
Kreslení

Zastav vybělování korálů. Vybarvi si svůj vlastní korálový útes podle toho, jak barevný si představuješ život v moři.

— ilustrace:
korálový útes,
Sára Dostálová, 7. tř.,
mořské potvůrky,
Anežka Kovaříková, 9. tř. —

Jaký zvířecí mazlíček se k tobě nejlépe hodí?

— Julie Mudrová, 9. tř. —

U ukázek slohových prací z deváté třídy se můžete spolu s kluky a holkami zamyslet nad etickými otázkami vztahu mezi lidmi a zvířaty. Narazíte zde ale také na ukázku fiktivního dopisu historické osobnosti – siru Nicholasi Wintonovi. Právě jemu se totiž podařilo z předválečného Československa zachránit několik set dětí před koncentračním táborem. Dopisy vznikaly po zhlédnutí dokumentu a besedě o siru Wintonovi.

CO SE DĚJE V HOD/NÁCH… 9. TŘ/DY

VEGETARIÁNSTVÍ, VEGANSTVÍ

Proč většina lidí jí maso? Nejspíš proto, že už v pravěku se lidé živili masem zvířat. V té době strava nebyla tak pestrá a bez masa by asi nepřežili. A tak pro mnoho lidí je samozřejmostí. Často se diví, když někdo maso nejí. Já například docela často slýchám otázky typu: „Proč nejíš maso? Ty jsi nikdy nezkusila maso? Víš jako maso chutná? Přicházíš o hodně, když maso nejíš…“

Maso jsem nikdy nejedla, zkusit jej nechci a vegetariánkou jsem, protože jsou jimi i mí rodiče a hlavně mi je líto zvířat, která by kvůli mně umírala.

Kdo je to vegetarián a kdo vegan? Vegetarián nejí žádné maso. Někdy slýchám, že někdo je vegetarián, ale jí ryby – to není vegetarián, jen nejí ostatní druhy masa. Vegan nejí nic původem od zvířat. Nejí maso, ale ani vajíčka, protože pochází od slepic, žádné mléčné výrobky, protože jsou od krav, koz nebo třeba ovcí.

Proč jsou lidé vegetariáni nebo vegani? Důvod je většinou u všech stejný – kvůli zvířatům. Například krávy se chovají ve velkých kravínech a jsou tam zavřené. Jejich úkolem je porodit telátko, které pak vezmou, dávat mléko, a když už mléko nedává, tak ji zabijí na maso. Jinak by žila o hodně déle. To samé slepice, jsou zavřené v klecích nebo v ohrádkách, kde jsou jedna vedle druhé. Jsou tam kvůli snášení vajíček a na maso. Mohou trpět nemocemi. Jsou namačkané na sobě, nemoci se rychle přenáší a pak se těžko léčí. Na druhou stranu vajíčka i mléko se dají koupit takzvané bio, ta jsou od slepic a krav z volného výběhu. Když se tyto jí, tak zvířata při jejich produkci nijak netrpí.

Měli bychom se zamyslet, jak zvířata vnímají, když jsou někde zavřená. Mají se dobře? Netrápí se? Je vegetariánství a veganství zbytečné? Nebo to něčemu pomáhá?

— Dorota Válková, 9. tř. —

PLASTY V MOŘÍCH

Jeden z mnoha problémů naší planety. Plasty jsou skoro všude, zabíjí ryby, želvy, ptáky a savce tím, že v nich zvířata uvíznou nebo je sežerou, a protože plasty obsahují toxické látky, tak je usmrtí. Celkově zemře ročně asi 1 milion mořských živočichů. Jen si to představte – jste hodná krásná rybička, a jen tak si plujete a plujete, a najednou začnete umírat.

Možná vás bude zajímat, kolik je přibližně plastu v oceánech. Já jsem si myslel, že to bude třeba 10 000 tun, což je dost, ale to jsem se velice mýlil. V oceánech jich je dohromady asi přes 150 milionů tun, což by se dalo přepočítat na asi 100 milionů aut. A každoročně se do oceánu dostane přibližně 8 milionů tun plastového odpadu navíc. V oceánech se díky tomu nachází několik „plastových ostrovů“, které mají rozlohu několika milionů kilometrů čtverečních. Zní to skoro neuvěřitelně, ale bohužel, je to tak.

Jak tomu všemu zabránit? Prostě neházet plasty na zem a do vody – není to tak těžké, ne? Kdyby žádný člověk nevyhodil žádný plast kdekoli a kamkoli, tak se problém vyřeší. Proč by ale byli lidi tak ochotní, že? Pomoc spočívá v recyklaci a nepoužívání jednorázových plastů. Firmy by také mohly pomoct tím, že aspoň o trochu sníží produkci plastu. Do toho ale my jen tak nezasáhneme. Nebo ano?

— Šimon Perzinsky, 9. tř. —

MRTVÉ ZÓNY V MOŘI

Co jsou to mrtvé zóny v mořích? Jedná se o části moří nebo oceánů, kde téměř vymizel kyslík. To znamená, že tam nejsou žádné ryby, mořské hvězdice, chobotnice atd., protože by se tam udusily. Když mrtvá zóna vznikne, tak se z oblasti pokusí „utéct“ všechny organismy, a kterým se to nepodaří (např. koráli), zemřou.

Jak vznikají? Na vzniku mrtvých zón v moři mají velký podíl lidé, protože do moří vypouštíme různé nečistoty, hlavně hnojiva. Ta způsobují, že se v daném místě zvýší rozvoj řas a sinic. Když řasy odumřou, začnou se na nich množit bakterie, které spotřebují skoro všechen kyslík. Na vzniku mrtvých zón se podílí i globální oteplování.

Kde se nachází? Největší je v Mexickém zálivu. Vznikla především kvůli americkému masnému průmyslu, který vypouští do Mexického zálivu velké množství toxinů a také živin. Pozorování NASA odhalilo, že tato zóna má délku asi 14 tisíc km a zabírá plochu přes 21000 km^2. Ještě před 30 lety to přitom bylo o 8 tisíc km^2 méně.

— Jolana Orságová, 9. tř. —

VÁŽENÝ PANE WINTONE!

Moc mě zaujal právě zhlédnutý dokument Síla lidskosti!

Líbilo se mi, že jste přivedl tolik lidí k slzám, ale byly to slzy vděčnosti, a že i když jste si mnohokrát řekl, že to bude hodně těžké a že to můžete vzdát, tak jste i přes to všechno měl silnou vůli a odhodlanost a dokončil to s úsměvem na tváři a kapkou humoru. Taky mě fascinovalo, kolika let jste se dožil a že jste v tolika letech pořád dokázal mít v sobě humor, pořád se smát a fungovat normálně. Strašně mě inspirujete tím, že jste optimistický a myslíte pořád dopředu.

Hodně mě zaujalo, že jste nebral lidi, jako jsou třeba Romové anebo Židé, jako odpad, jak to brali ostatní, i když jste věděl, že za to můžete schytat kritiku. Je až neuvěřitelné, že jste zachránil tolik dětí. Je geniální, že jste našel legální cestu, jak je dostat do Londýna za novými rodinami. Chci vám říct, ano, je smutné, že poslední a největší vlak nemohl vyjet, ale chci říct, že to asi není vaše chyba a že se to asi někdy stát muselo.

Moc vám chceme všichni poděkovat za Vaši statečnost a službu Československému státu. Myslím si, že jsme Vám to dali hodně najevo v Kongresovém centru v Praze, kde se shromáždilo 90 škol, a dokázali Vás rozplakat.

S úctou a poděkováním — Vít Barabáš, 9. tř. —

Milý pane Wintone,

jelikož mě Váš příběh opravdu zaujal, rozhodl jsem se Vám napsat dopis.

Myslím si, že záchrana šesti stovek dětí před smrtí v koncentračním táboře je opravdu úctyhodný čin. Vím, že to nebylo lehké. Němci Vám dělali velké problémy, přesto jste udělal velkou věc. Zaujal mě fakt, že jste o tom více než padesát let nikomu neřekl.

Doufám, že Vám udělalo radost všechno to, co pro Vás udělali žáci škol, orchestry, organizace a další osobnosti. Myslím si, že jste se oprávněně zapsal do historie jako velká a významná postava.

Bylo mi ctí se jen potkat s někým, kdo Vás znal, když už jsem se nemohl potkat přímo s Vámi.

Jste velká osobnost. — Dominik Lennert, 9. tř. —

MRAČNÁ LÁSKA

Ponořím se do krásně průzračného moře a jen tak odpočívám. Nechávám se nést vlnkami a koukám na oblohu, na které je spousta mráčků. Každý jeden z nich mi něco připomíná. Například támhle vpravo, ten vypadá jako beránek. A ten vedle něj, ten vypadá jako polární liška. Jen tak se koukám na nebe a vidím velikou spoustu zvířátek. Najednou mi přišlo, že vidím poněkud známý tvar. Zakoukala jsem se pořádně a viděla na pár okamžiků svého miláčka. Viděla jsem svého pejska, který vypadal velmi šťastně. Dívala jsem se, protože mi opravdu moc chyběl a chybí, ale já měla možnost s ním strávit alespoň chvilinku. Cítila jsem se v tu chvíli jako dřív a bylo mi zase dobře. Z očí mi ukápla slza. Můj milovaný mráček se opět rozplynul. Takže pac a pusu, můj milovaný mráčku. Jednou tam nahoře.

— Karolína Zemánková, 9. tř. —

1 DVEMĚD
2 RAVHAN
3 LÝH
4 ENEJL
5 ŽJEKE
6 VENČERKA
7 KAŠLI
8 TRKEK
9 SEČÝK
10 KŘÁKIŽ
11 KAPODUSTRA
12 VEKVERA
13 VEMRANCI
14 ŠYM
15 TOMÝLI
16 NĚKÁ

Kdo žije ve stromu, u stromu, na stromě?

Vyzbroj se pastelkami nebo fixy. Uhodni, jaká zvířátka se představují v bílých boxech. Najdi na velkém obrázku, kde se nacházejí. Vybarvi barvou podle čísel prázdné puntíky. Šťastné shledání!

P. S.:
Správná řešení – názvy nakreslených zvířat, která žijí v blízkosti stromů – najdeš v přesmyčkách.

1 **Přes zimu spím, ale když jsem vzhůru, dokážu velmi rychle běžet. Jsem obrovský.**

2 **Mám silný zobák. Živím se hmyzem i obilím. Mám hnízda na stromě.**

3 **Jsem ohrožený druh. V zimě si pochutnávám na jeřábu a jmelí.**

4 **Možná nevíte, že mám rád houby, jahody, okusuji duby i buky. Mám velké parohy a hlasitě troubím.**

5 **Rád spím v listí. Když chodím večer, tak dupu, když spím, tak chrápu.**

6 **Nosím červenou náprsenku, lovím hmyz a pavouky. Ráda si zpívám.**

7 **Jsem bystré zvíře, mám ráda ptáky, myši a borůvky.**

8 **Jsem masožravec a vyhrabávám chodby. Jsou jako past na hmyz.**

9 **Jsem nejmenší sova. Lovím v noci hmyz, ptáky a myši.**

10 **Jsem sameček. Jsem menší než samička. Mám osm malých očiček.**

11 **Poznám, kde najdu červa. Říká se mi zdravotní policie.**

12 **Jsem hlodavec, mám ráda houby, jahody, maliny, ořechy a kaštany.**

13 **Žijeme ve skupinách, každý má svůj úkol. Křídla máme, jen když se rojíme.**

14 **Mám ráda sýr. Jsem šedá, malá a rychlá. Cestuju. Mám ráda teplo a sucho.**

15 **Žijeme na louce u lesa.**

16 **Jsem dravý pták. Živím se hlodavci, chytám je do drápů.**

– připravili druháci –

Modrá velryba

VÍTE, ŽE...

Kytovci, a tedy i plejtvák, se vyvinuli ze čtyřnohého savce, který žil na souši asi před 48 miliony let a dorůstal délky pouhých 1,8 metru. Tento společný předek, zvaný Pakicetus, sháněl potravu v potocích.

Modrá velryba neboli plejtvák obrovský je největší známé zvíře, které kdy žilo na Zemi. Dožívá se až 90 let a může dorůst až do délky 30 metrů a hmotnosti 180 000 kg. Což je váha asi 40 slonů, 30 dinosaurů tyranosaurů rexů nebo asi 2670 dospělých mužů.

OČI

Ačkoliv je modrá velryba gigant, má na svou velikost těla relativně malé oči, přibližně velikosti grapefruitu. Nemá slzné žlázy ani řasy. A její zrak je považován za slabý.

ÚSTA

Naopak tlamu má téměř gigantickou a dostatečně velkou na to, aby se do ní vešlo například 100 lidí.

POTRAVA

Plejtvák loví zcela ojedinělým způsobem. Ponoří se pod hejno krilu, přetočí se a prudce vyrazí vzhůru s dokořán otevřenou tlamou. Jako do podběráku pak nabírá vodu i s korýši a potěrem (malými rybkami). Na jeden záběr je schopen nabrat téměř stejné množství vody, kolik sám váží.

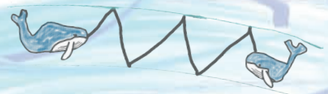
SRDCE

Srdce modré velryby váží asi 900 kg a je velikosti jednoho mini osobního auta. Tluče jednou za 10 sekund a propumpuje tělem 220 litrů krve za minutu. Bije tak hlasitě, že je lze slyšet přes sonar až ve vzdálenosti 3 km.

ECHOLOKACE

Vědci zjistili, že plejtvák pomocí zpětného zvuku (echolokace) vyhodnotí, zda se mu lov vyplatí. Dovede rozeznat hustotu krilu na jeden krychlový metr. Když je hustota menší než 200, lov omezí a šetří s dechem. Během letních měsíců dovede sežrat až 6 000 kg krilu denně.

UŠI

Přestože modré velryby nemají žádné vnější uši, mají vynikající sluch. K rozpoznání zvuku používají totiž vzduchové dutiny kostí. S ostatními velrybami komunikují pomocí nízkofrekvenčního pískání, které může urazit až stovky kilometrů a dosáhnout hlasitosti 188 decibelů – což je ekvivalent zvuku tryskového letadla. Plejtváci se tak mohou dorozumívat až na vzdálenost stovky kilometrů.

KŮŽE

Modrá velryba má 80 až 100 dlouhých rýh, které se táhnou po délce jejího hrdla až k hrudníku. Její kožní znaky jsou jedinečné, podobně jako otisky prstů.

MLÁĎATA

Plod velryby se vyvíjí v děloze matky asi 10–12 měsíců. Mládě se rodí ocasem napřed. Velrybí matka poté musí zajistit, aby se mládě po narození rychle dostalo k hladině a mohlo se nadechnout. Při narození je mládě dlouhé 8 m a váží 4 000 kg. Denně přibere 90 kg. Tento obrovský nárůst váhy souvisí s kojením vysoce tučným velrybím mlékem. Matky a mláďata svou náklonnost vyjadřují častými doteky ploutví. Plejtvák obrovský dospívá ve věku 5–10 let, samice může mít potomka jednou za 2 až 3 roky.

— připravili třeťáci —

PLÍCE

Modré velryby jsou výborní plavci. Dovedou se potopit do hloubky 200 metrů a bez dechu vydržet až 50 minut. K tomu však potřebují výkonné plíce. Do dvou obrovských dmychadel by se klidně vlezlo i malé dítě. Modré velryby dovedou při každém nádechu získat ze vzduchu až 80–90 % kyslíku – což je obdivuhodné ve srovnání s pouhými 10–15 % u lidí.

VELRYBÍ HYGIENA

I velryby mají problém s parazity (malými korýši), kteří se usazují na jejich kůži. Tito paraziti narušují jejich ochranu kůže. Velryby se parazity snaží odstranit jak odíráním o písčité dno, tak i například výskoky nad hladinu moře.

NEPŘÁTELÉ

Největší nepřátelé velryb jsou kosatky a velké lodě. Kosatky dovedou velrybu pronásledovat a kousat tak dlouho, až se velryba unaví, a pak ji utopí.

GEJZÍR

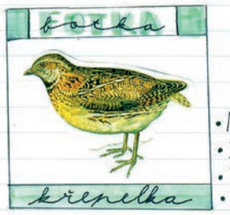
Typickým znakem plejtváků je vystřikující gejzír vody. Tato fontána může sahat až do výšky 12 metrů. Opakovat ji dovede každých 20 sekund po dobu 6 minut.

/INZERCE

Cílem hodiny přírodopisu bylo seznámení se s obratlovci v ekosystému pole, louky a pastviny.

prodám
KŘEPELKU OBECNOU

Tel: +420 736 195 820
Můj web: Anulka@prodává#KřEpElKu#
Moje jméno: Anna Tomková
Adresa vyzvednutí: U mě doma

Cena: 350 kč
Jméno křepelky: Karel
Věk křepelky: 1,5 roku

Popis:
- Má hnědooranžové peří.
- Je to holka ♀
- Je v chvalitebném stavu
- Její váha je zhruba 1,3 kg

INFO

Početná hejna těchto ptáků u nás byla běžná. Příliš vzlehlé lány polí, odstraňování polin a křovin, velké stroje a množství chemických prostředků používaných v zemědělství však vedly téměř k jejich vyhynutí. V místech, kde se všechna pole neobdělávají a kde se hospodaří s větším citem k přírodě, se tito ptáci opět vrací do naší přírody. Bažanti a koroptve u nás zůstávají i přes zimu. Křepelky jsou naopak tažní ptáci.

– Anna Tomková, 7. tř. –

Pronajmu
SKŘÍVANA POLNÍHO

VĚK: 7 let, samec. STAV: prostě zpívá, nabitý zobák, protože když dospívá, padá střemhlav dolů.

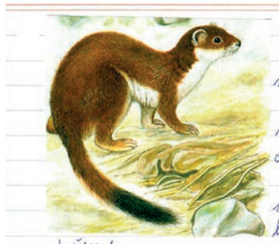
Splývá s prostředím, pozor, ať ho najdete. Měl by mít domeček na zemi.

POZOR!!! Třikrát do roka snáší vajíčka, jestli bude mít kámošku. Živí se hmyzem, ale občas mu můžete za odměnu dát čokošku a bonbonek.
Odlétá do jižní Evropy, ale zase se Vám vrátí. A dokonce ho budete mít nejdřív, protože se dlouho ohřívat nevydrží.

Adresa: Zelenka 576, e-mail: ovečka@email.cz, telefon: +001376867.

– Adrian Beneš, 7. tř. –

prodám mládě LASICE
Konkrétně lasice hranostaj, která se měnívá za mrazu na lasici kolčavu.
Ve volné přírodě žije na loukách, v křovinách, v lesích i v blízkosti lidských obydlí.
Doporučuji: Zvířátko, máte-li problém s myšmi či jinými hlodavci, pomůže lasice se jimi zbavit.

VĚK: dva měsíce
DÉLKA: dvacet centimetrů
STAV ZVÍŘETE: dobrý
ZAJÍMAVÉ VLASTNOSTI: mění barvu srsti – v létě hnědá, v zimě bílá až na černý konec ocasu
CENA: 2 000

V případě zájmu kontaktujte mě na čísle +333 222 111.

– Pavlína Janíková, 7. tř. –

Prodávám
KŘEČKA POLNÍHO

ve velmi dobrém stavu, stáří 10 měsíců, cena 30 bilionů.

Křeček je obyvatelem polí v nížinách a podhůří. Je přibližně 2x větší než hraboš polní. Je to hlodavec, takže to znamená, že se živí různými plodinami, hmyzem, hraboši a v zimě zrním a luštěninami. Potravu si přenáší v lících, do kterých se vejde až 25 gramů potravy.
Křeček hrabe doupě s několika komorami a jednu z nich tvoří ložnice. Na podzim ucpe chodby a spinká, občas se probudí, aby se mohl napapat svých zásob.

V případě zájmu kontaktujte
tel.: 111 111 111
nebo web: bezdomu3.cz

– Anne Van den Eede, 7. tř. –

Prodám Vrána obecnou šedivku

Jestli máte přebytek semínek, tak bych vám doporučil tuto vránu. Živí se totiž semeny a drobnými živočichy, takže vám sní i mouchy, co vám létají podomě. Občas útočí na hnízda jiných ptáků, takže by vám nejedli plody na zahradě. A výjimečně i na ptáky a jejich mláďata. Vrána, kterou nabízím, je ve stavu, ve kterém už umí létat.

Adresa: 2381 vrání, Vranov
email: vrana na prodej@vrany.cz
tel.: +420 123 895 467
cena: domluvou

– Jakub Fojtík, 7. tř. –

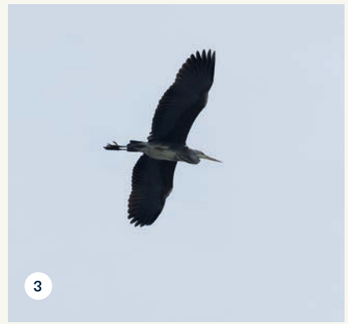
FOTO

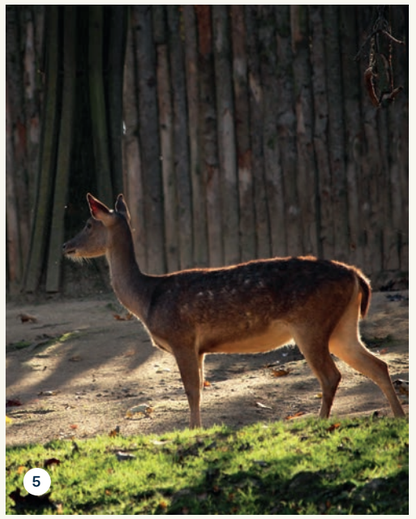
Fotokroužek „na lovu“

1 **Sýkora** — Jiří Šavrda, 7. tř. —
2 **Volavka** — Sonja Křenková, 7. tř. —
3 **Volavka** — Jakub Fojtík, 7. tř. —
4 **Fotografka** — Jaroslav Polášek —
5 **Daněla** — Jiří Šavrda, 7. tř. —
6 **Corgi** — Sára Posadová, 8 tř. —
7 **Had** — Jiří Šavrda, 7. tř. —
8 **Agamy** — Jiří Šavrda, 7. tř. —
9 **Kačer** — Jakub Fojtík, 7. tř. —
9 **Vrána** — Jakub Fojtík, 7. tř. —

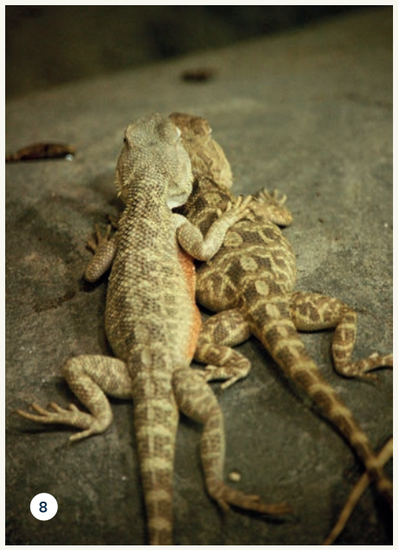

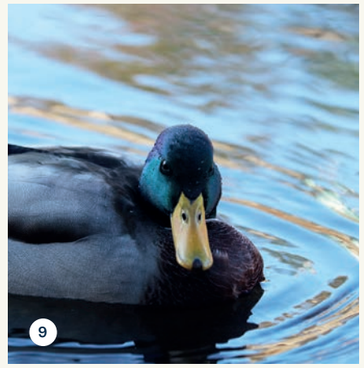

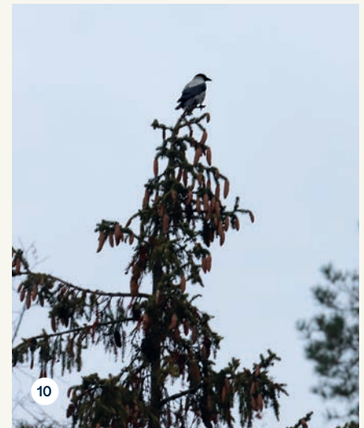

WHAT'S GO/NG ON... /N THE 8th GRADE

In our English lessons, we have designed some engaging activities for you to complete while watching these videos about animals.

First go to the National Geographic Kids website, click on Videos, choose Amazing Animals and find the **African Elephant** video.

❶ Match the words with the pictures:

ELEPHANT

COMPASS

TRUNK

TREE

EAR

VEGETATION

❷ True or false

Asian elephants have larger ears than African elephants.
T / F
African elephants can be found in Eastern, Western and Southern Africa.
T / F
Elephant's trunks don't help them grab things and also work as a sound amplifier.
T / F
African elephants is the largest living animal on land. T / F
African elephants can eat up 220 pounds of vegetation in one day.
T / F

❸ Find some interesting facts about African elephants.

— Michal a Štěpán V., 8. tř. —

Now go to the National Geographic Kids website, click on Videos, choose Amazing Animals and find the **Bottlenose Dolphin** video.

❶ Circle what words do you think will appear in the video?

social groups, ocean, swim with dolphins, squeaks, small fish, seagulls, heron

❷ Answer the questions.

How do dolphins communicate?
What oceans do they live in?

❸ True or False?

Dolphins live individually. True / False
Dolphins are very fast. True / False
Dolphins eat plants. True / False
Dolphins are very special animals. True / False

— Ellen a Dorota, 8. tř. —

Go to the National Geographic Kids website, click on Videos, choose Amazing Animals and find the **Gentoo Penguin** video.

❶ Match the words with the pictures:

PINGUIN

ORCA

COLONY

SEA LION

ISLAND

ANTARCTICA

❷ Answer the questions.

For how long can they hold their breath?
...
Where do Gentoo Penguins live?
...

❸ Fill in the blanks.

They build their nest with _____.
___ _____ and _____ hunt them.
They live in really big _____.
They often go _____.
They live on _____.

— Teo, Štěpán O., 8. tř. —

Go again to the National Geographic Kids website, click on Videos, choose Amazing Animals and find the Giant **Pacific Octopus** video.

❶ Translate the words into Czech.

octopus ocean large
survive prey change colour
heart intelligence

All pictures were made by Adobe generative AI.

❷ Answer the questions.

a, What do the octopuses do to hide from predators?
b, How do the octopuses hunt?

❸ Fill in the sentences.

This is the _____ octopus in the world.
This animal has eight _____.
Octopuses can _____ in _____ anywhere they go.
Interesting fact about octopuses is that they have _____ hearts.
When this octopus hunts, it _____ their ____.

❹ Find the mistake.

A, Octopuses needs a lot of food to grow and survive.
B, These octopuses is one of the most intelligent animals.
C, They paralyze their prey with their secttion caps.
D, Octopuses truly have blue bloods.

— Kristýna, Sára, 8. tř. —

Go to the National Geographic Kids website, click on Videos, choose Amazing Animals and find the **Gray Wolf** video.

❶ Match the words with the pictures.

WOLF

WEREWOLF

TAIL

PAWS

MUZZLE

❷ Choose if the sentence is true or false.

- They live in South America.
  T / F
- Wolves can run up to 55 km/h.
  T / F
- Wolves usually live alone or in pairs.
  T / F
- Wolves don't have the same amount of toes on front paws and back ones.
  T / F
- Their howl can be heard at area of 25 km².
  T / F

— Matěj, Ota, 8. tř. —

SP/SOVATELSKÉ OKÉNKO

Zvíře

Běžela jsem, můj dech pomalu, ale jistě zrychloval, srdce mi tepalo neskutečnou rychlostí, ale já jenom utíkala, to byla jediná věc, na kterou jsem se soustředila... Útěk!

Začíná mě příšerně píchat v boku, sama už nevím, jak dlouho utíkám, ale jediné, na co se soustředím, je, aby mě to nechytlo. V hlavě mi zněla jenom jedna myšlenka, která se stále dokola opakovala: „Já ještě nechci umřít!" Stále utíkám, už nemůžu, dochází mi dech, musím už zastavit, nezvládnu to. S tou myšlenkou se mi začne mlžit před očima a svět se začne nějak podivně točit. Poté už následovala jen rána dopadu mého těla na zem.

Pomalu zas otvírám oči, bolí mě nohy a celá záda, těžko se mi hýbe. Pak jen uslyším tichoulinký zvuk, ale když je člověk sám v noci v lese, připadá mu to, jako kdyby stál u zvonu, co odbíjí dvanáctou. Snažím se schovat své polonehybné tělo za kořen stromu, ale to „něco" už o mně ví, to něco už se pomalým krokem přibližuje ke mně, jediná emoce, kterou teď dokážu identifikovat, je STRACH. Bojím se, já nemůžu umřít, ne teď. V tu chvíli se to něco postaví přede mě, ani nevím proč, ale představovala jsem si to jako monstrum, jako zvěř, co potřebuje potravu, ale vypadalo to jinak. Nedokázala jsem to v té tmě rozpoznat, ale co vím jistě, nechtělo mě to zabít... Chtělo to mou pomoc?

Z nějakého zvláštního důvodu jsem pocítila sympatie, sympatie k tomu zvířeti. Pocítila jsem potřebu tomu zvířeti pomoct, zjistit, proč mě celou tu dobu pronásleduje, třeba jeho důvod nebyl tak zlý. Koukáme na sebe, ani jeden neví, co čekat, jenom němě zíráme. Zvíře se zapřemýšlelo, bylo to poznat na jeho velkých černých očích, které byly plné... smutku.

Podepírajíc se o strom se pokouším zvednout, ale nejde to, padám. V tu nejposlednější chvíli ke mně přiběhne to zvíře a zachytí mě. Ale nepustilo mě zpátky na zem, využilo toho, že už mě drží, a rozeběhlo se.

Běželi jsme daleko, ale já tomu skoro nevěnovala pozornost, byla jsem tak vyčerpaná, že jsem v té zvířecí náruči začala usínat. Bylo tam dobře, jeho chlupatá srst mě hřála a bylo to, jako by měl zabudovanou stabilizaci, necítila jsem, že by se vůbec dotýkal země... bylo to jako kdybychom... letěli? Pomalu, ale jistě začalo zvíře zpomalovat, ze sprintu byl běh a z běhu chůze a pak zastavilo... Začala jsem otevírat oči, nechtělo se mi, mé vyčerpání tomu bránilo, ale já se překonala, zajímalo mě, kam mě to zvíře doneslo.

A pak jsem se probrala, stála jsem před svým domem...? Jak to zvíře ví, kde bydlím, a jak vůbec ví, kdo jsem? Rozhlédla jsem se po ulici, zvíře nikde. Najednou jsem nebyla v jeho náruči, ale stála jsem uprostřed cesty. Byla jsem zmatená, už se mi nechtělo žádné zvíře řešit, a tak jsem pomalým krokem vyrazila zpět domů. Ten den jsem usnula na gauči, tak mě bolely nohy, že jsem ani do schodů nevyšla.

Ráno jsem se probudila, a celé to, co se stalo minulý den večer, mi připadalo jako sen. Samozřejmě mě zajímalo, proč na mě koukalo tak smutnýma očima, ale byla jsem rozespalá a neměla jsem na filozofické přemýšlení náladu, a tak jsem si jen řekla: „Co jsem, aby mě pronásledovalo nějaké zvíře, beztak to byla jen noční můra," a s touto myšlenkou jsem to nechala být. To, že to zvíře teď spí v mém pokoji pro hosty, to už jsem se nedozvěděla, protože jsem odešla do práce.

— Tereza Pšenicová, 9. tř. —

CO SE DĚJE V HOD/NÁCH… 4. TŘ/DY

Bajky jsou krátké příběhy, hlavními postavami jsou zvířata, která mají lidské vlastnosti. Jsou zakončeny stručným poučením, mají za úkol vychovávat.

Se čtvrťáky jsme se po několik dnů věnovali bajkám. V rámci literatury jsme si přečetli bajku o lasičce, králíkovi a kocourovi. Na základě četby jsme se pokusili vyvodit, co to jsou bajky. Jednotlivým zvířatům jsme přiřazovali jejich typické vlastnosti (osel je hloupý, liška je vychytralá, vrána vynalézavá, páv namyšlený, sova moudrá…).

Rozdělili jsme se do dvojic a vybrali si bajku. Svůj krátký text jsme nacvičili, namalovali kulisy, pozadí, vytvořili loutky. Na závěr jsme uspořádali slavnostní představení pro spolužáky.

Jak si můžete uspořádat doma divadlo i vy, se dozvíte z našich fotek. Knihu Ezopovy bajky najdete v naší třídě nebo v knihovně.

— připravili čtvrťáci —

PŘEDSTAVUJEME

Srdečně zdravím všechny čtenáře Červotoče,

jmenuji se Zuzana Martinková, je mi 32 let a působím u vás na škole jako školní psycholožka. Psychologické vzdělání jsem získala na Univerzitě sv. Cyrila a Metoda v Trnavě na Slovensku, po jehož ukončení jsem se přestěhovala sem k vám na Valašsko. Už 8 let se tady toulám a nemám v plánu to měnit, protože se mi tu náramně líbí.

Věřím, že práce školního psychologa pro většinu z vás není úplně neznámou, jelikož má ZŠ Sedmikráska s touto pozicí již docela bohaté zkušenosti. Proto se na mě neváhejte obrátit, když se z jakéhokoli důvodu nebudete cítit úplně v pohodě nebo budete mít pocit, že by potřeboval pomoc někdo ve vašem okolí. Nemůžu slíbit, že se u mě všechny problémy zázrakem rozplynou, můžu ale nabídnout bedlivé naslouchání, porozumění a snahu společně hledat cestu k obnovení pohody. Můžu taky slíbit, že si ve většině případů naše povídání nechávám jen pro sebe, ovšem i jako psycholog musím dodržovat určitá pravidla, a proto, když je porušován zákon nebo je někomu ubližováno na zdraví, i já musím svou mlčenlivost prolomit. Vždy se to snažím udělat tak, aby to bylo pro všechny přijatelné.

Problémy s učením, vztahy, pozorností, strachem, stresem, úzkostí, jídlem, spánkem atd., to je jen výčet z mnoha situací, se kterými můžete přijít se poradit. A to jak osobně vždy v pondělí a ve středu v místnosti reedukace, tak e-mailem na zuzana.martinkova@sedmikraska.cz nebo můžete využít tel. číslo 799 521 821 k zavolání, SMS nebo zprávě přes whatsapp.

Závěrem chci už jen poděkovat za prostor a popřát nám všem, aby nám tady na Sedmikrásce bylo spolu dobře.

– Zuzana Martinková –

VERŠE

Bestie

Zvíře monstrum, co v nás žije
To, co krev nám každodenně pije
Má ho v sobě každý, někde v nitru duše
Někde vzadu v hlavě, kde svědomí kouše
Někdy je tiše, někdy jen vrčí
Někdy je řev tak silný, že nás umlčí
Musíme pryč, bránit se zvířeti
Ale kdyby to tak bylo stále,
života bychom si nemohli užíti
Proč?
Jeho hlas by nás stále pronásledoval
Drápy zařezávající se do krku
Stále a stále by to opakoval
Tento pocit asi nechcete
Před zvířetem se braňte
Vyhrát ho nenechte
Soustřeďte se na sebe, ne na ten hlas
Ten, který na zádech nechá vám mráz…

– Tereza Pšenicová, 9. tř. –

KDYBYCH BYL ZVÍŘE, BYL BYCH TERČOVEC.

Nebyl bych sám a byl bych oblíbený.

KDYBYCH MĚL BÝT ZVÍŘE, BYL BYCH BOBR.

Bobři rádi koušou dřevo, stejně jako já pastelky.

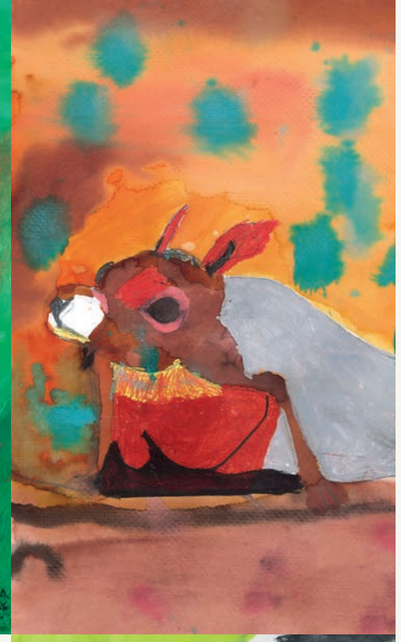
KDYBYCH BYLA ZVÍŘE, BYLA BYCH VLK.

Jsem divoká a občas se zblázním a běžím do lesa.

– úryvky z textů šesťáků, ilustrace Maja a Patrik, 6. tř. –

– Kateřina Sapíková, 4. tř. –

– Veronika Kapsiová, 4. tř. –

– Kateřina Fojtíková, 4. tř. –

SPISOVATELSKÉ OKÉNKO

Že matematika není zvíře?
Že já nejsem matematické zvíře?
Ale jsem!
A jaké!

Jaké zvíře jsem v matematice...

Kdybych byla v matice zvíře, byla bych asi **opice**. Houpu se z větve na větev, matika mi docela jde, ale zároveň mi dělá problém se delší dobu soustředit. A když se objeví nějaký problém, raději skočím na jinam. Snažím se všechno přeskákat co nejrychleji.

Asi **velryba** – jím hodně planktonu –, rozuměj učiva. Někdy jsem úplně na dně, ale když se v matice vynořím nad hladinu, to si to pak dokážu užít.

Gepard je rychlý běžec, ale je rychle vyčerpán po lovu. Začíná stejným písmenkem jako já. Taky dlouho odpočívá a jeho oči jsou bystré.

Asi **lenochod** – tichá a pomalá. Nikdy se skoro nehlásím ani moc nemluvím. Vlastně bych se jen ráda pověsila na větev a čekala na konec hodiny. Taky bych pořád jen spala a velkými drápy roztrhala sešit.

Hovnivál – když začne hodina, začnu válet. Nejvíc mi jde geometrie. Hlavně kružnice, s těmi mám nejvíce zkušeností, protože mají podobný tvar jako moje uválené koule. Mým nepřítelem je kopec, protože mi uválená hovínka ujíždí, podobně jako někdy učivo v matice.

Asi **kočka**, protože jsem docela chytrá, rychlá, ale zároveň se mi chce někdy jen sedět a nic nedělat.

V matice se cítím jako **panda** – jsem trochu pomalý, a když se tempo zrychluje, tak já radši ještě zpomalím. Ve volnějších hodinách rád odpočívám, ale když jde o hodně (rozuměj potravu čili známku), začnu se snažit.

Jsem jako **chobotnice** – dělám vlastní rozhodnutí, umím měnit barvy, občas se ztratím uprostřed oceánu a samotářsky počítám.

Jako **liška** jsem mazaný a chytrý. Někdy nedělám nic moc, jindy neplechu. Občas to zavání vzteklinou.

Matematika mi docela jde, ale až když mi někdo vysvětlí, jak to dělat. Myslím, že v matematice jsem **kůň**, toho taky musí cvičit, aby uměl, co po něm chceme, a dělal to správně. Umím být rychlá, ale i pomalá, tak jako kůň, a to, co se naučím, nezapomenu.

V matice jsem jako **puma**. Mám rád svůj klid, ale když chci, jdu neohroženě na lov.

Asi **krtek** – jsem pomalý, nejradši bych se schoval písmenkům v algebře. Někdy přehlédnu zadání.

Asi **srnka** – když vidím dlouhé cvičení, tak se vyplašim, kličkuju a zdrhám.

Žeby **želva**? Nejradši bych se schovala do krunýře a matiku ani neviděla.

Orel, ten má velký rozsah křídel a rozhled jako já v matice. Vždy chci být na lovu úspěšný, jsem rychlý a soustředěný.

Jsem v matice **sardinka**, snažím se plavat, snažím se zůstat v hejnu. Snažím se utéct té dravé rybě, ale stejně mě pořád stíhá a já musím plavat usilovně dál.

– připravili sedmáci a osmáci –

BYL NAŠÍM ŽÁKEM

Rozhovor s Františkem Kulíšťákem

Vzpomínáte rád na Sedmikrásku, případně máte nějaké konkrétní zážitky?
Ano, určitě rád vzpomínám. Rád vzpomínám na výlety, jako třeba vodáky, lyžáky, výpravy a taky slavnosti. Když je ples, tak chodím, rád se pobavím s učitelkami a spolužáky.

Kde jste pokračoval ve studiu po Sedmikrásce?
Pokračoval jsem na Integrované střední škole Valašské Meziříčí, obor strojní mechanik.

Myslíte si, že Vám Sedmikráska dala něco navíc oproti jiné škole?
No, jak bych to řekl. Asi tak, že jsem tam byl zpočátku donucen chodit, protože jsem byl na Podskalce docela raubíř. Měl jsem špatné známky a ani to chování nebylo nic moc. Na Sedmikrásce se to časem tak nějak srovnalo.

Dovedla Vás zrovna naše škola k Vašemu povolání?
Určitě ne. Sedmikráska je obecná základní škola, kde není žádné zaměření. Jediné, co jsem věděl, bylo to, že jsem chtěl mít maturitu a nějaký technický obor.

Vždycky jste chtěl mít farmu?
O tom se mi ani nesnilo. No, a našel jsem si manželku s farmou, takže jsem byl rád, že mám farmu, respektive manželka má farmu :-).

Jaká a kolik zvířat máte na farmě? Máte v plánu ji ještě rozšířit?
Rozšířit dále nechceme, protože oba dva s manželkou chodíme do práce, takže toho máme dost a víc nestíháme. Spíše si to tady chceme zvelebovat, něco přistavovat a opravovat. Kolik máme zvířat... To se těžko počítá, ale ovcí máme tak 12, slepic 20, běžců 8, ale řádí nám tady liška, takže už jen 3, dále 5 koní a křepelky, potom 3 psy, kočku, králíka a andulku.

Je náročné starat se o tolik zvířat a celkově o farmu? Kolik času to denně zabere?
Hodně záleží na období. V létě mám koně na pastvě, takže neřeším seno, jen hlídám vodu. Stačí vstát o půl hodiny dřív a všechno zkontrolovat. V zimě koně přes noc zavírám, když moc mrzne. Taky je dobré vykydat hnůj hned ráno, protože je brzo tma, a dělat to za tmy není úplně nejlepší. Takže vstávám tak v půl páté ráno, abych vše stihnul.

Co se Vám na farmaření líbí nejvíc?
Nejvíc se mi líbí, že jsme v podstatě soběstační. Máme svoje maso, vajíčka, brambory i všechno ostatní. Až na mléko, to už nemáme, krávy jsme zrušili. Taky jsme pořád venku, proto ani neřešíme, jak to u nás vevnitř máme malé. Děti si udělají úkoly a hned jdou zase ven. Mají každé svého koně, a o toho se už taky musí trochu postarat.

Je farmaření koníčkem nebo zaměstnáním?
Farmaření je můj koníček. Nejde to dělat jako zaměstnání v tak malém rozsahu, jak to máme my, to by nás neuživilo.

Naše poslední otázka je, jestli byste přihlásil své děti na Sedmikrásku?
Kdybych bydlel v Rožnově, tak určitě ano! Ale nebydlím. Tím, že tady školu máme, tak nemám důvod je vozit do Rožnova. Děti (mám tři) si samy dojdou do školy a zpátky, když je potřeba, tak jedou autobusem. Tady máme ZUŠ, různé výtvarky a hasiče. Bylo by to náročné je vozit do Rožnova, pak na ně čekat a zase je odvézt.

Děkujeme za rozhovor a možnost si na farmě „zafotit" a pohladit zvířátka.

— pro Červotoče se ptala Julie, Anežka, 9. tř. —
— foto Jakub Fojtík, 7. tř. —

T/P NA VÝLET

Kovozoo

Přemýšleli jste někdy nad návštěvou ZOO s volně dostupnými zvířaty? V tom případě máme místo přesně pro Vás! Zde najdete zvířata, která jsou mimo výběh, můžete si je pohladit a ona Vás rozhodně nekousnou. Jsou totiž vyrobená z kovového šrotu. Má to i své nevýhody, a to, že nejsou živá. Každým rokem se v tomto ZOO objevují nová zvířata. Můžete si areál prohlédnout i z vyhlídky na majáku – výhledy jsou dechberoucí!
Do Starého Města u Uherského Hradiště se dostanete velmi jednoduše i vlakem a vstup do expozice je jen pár kroků od nádraží.

Tento výlet rozhodně stojí za to.

– Julie Mudrová, 9. tř. –

AKTUALITY

2. září jsme na zahradě Sedmikrásky zahájili školní rok; k obloze jsme vypustili balónky s dopisy do neznáma a čekáme na případné odpovědi od lidí, kteří je najdou… Přivítali jsme také osmnáct nových prvňáčků. Jejich třídní paní učitelkou a průvodkyní je Adéla Zedníčková.

V týmu Sedmikrásky došlo k obměně – nově se potkáváme s učitelkami Pavlínou Sekaninovou a Petrou Stodůlkovou, s asistentkami Michaelou Pamánek a Pavlou Beníčkovou a s psycholožkou Zuzanou Martinkovou.

Ve škole je nově instalován orientační systém v našem vizuálním stylu a okna na jižní straně pavilonu D jsou zastíněna venkovními žaluziemi.

Deváťáci vyrazili v září s batohy na zádech ke Starému Jičínu a šesťáci na adapťák do Malé Bystřice.

I zaměstnanci Sedmikrásky musí někdy vytáhnout paty ze školy, a tak tentokrát vyjeli směrem k podzimní Rusavě.

V Janíkově stodole proběhla pestrá podzimní slavnost školy. Netradiční učení, tanec, zpěv, divadlo, filmy… Slavnost moderovaly Juli a Vendy a patří jim poděkování – stejně jako všem skvělým účinkujícím a našemu milému publiku z řad rodičů a přátel školy.

Výuku v lavicích doplnily lektorské programy, například Kapky poznání – o přírodě v přírodě, zážitkový program Zdravé vztahy v třídním kolektivu – se stavebnicí SEVA, dokumentární projekce o Nicholasi Wintonovi spojená s besedou, Sourozenci Jaroňkovi – program s únikovkou, výstavou a gumorytem, Planeta 3000 – geografická prezentace o Chile, Sametová revoluce – výuka doplněná četbou, filmy a scénkami inspirovanými událostmi roku 1989, workshop animace na Vrátnici nebo Čtení s kosem – program knihovny pro nejmenší čtenáře.

Žáci a žákyně IX. třídy se úspěšně zúčastnili SCIO testování s cílem zjistit stav vědomostí a dovedností budoucích absolventů v porovnání s ostatními žáky v republice. Hodnocení: český jazyk – výsledky našich žáků a žákyň jsou lepší než u 60 % škol, matematika – výsledky našich žáků jsou lepší než u 80 % škol, OSP (obecné studijní předpoklady) – výsledky našich žáků jsou lepší než u 80 % škol, anglický jazyk – 10 ze 17 žáků dosáhlo úrovně B1 (kategorie, ze které vychází maturitní zkouška) a 1 žákyně úroveň B2.

A opět se sportovalo. S vervou jsme se účastnili turnajů v halové kopané, florbalu, mini házené a závodech ve šplhu a v plavání. V Běhu pro zdraví naši žáci a žákyně vystoupali na nejvyšší stupínky.

V listopadu proběhl na Sedmikrásce už tradičně hojně navštěvovaný den otevřených dveří.

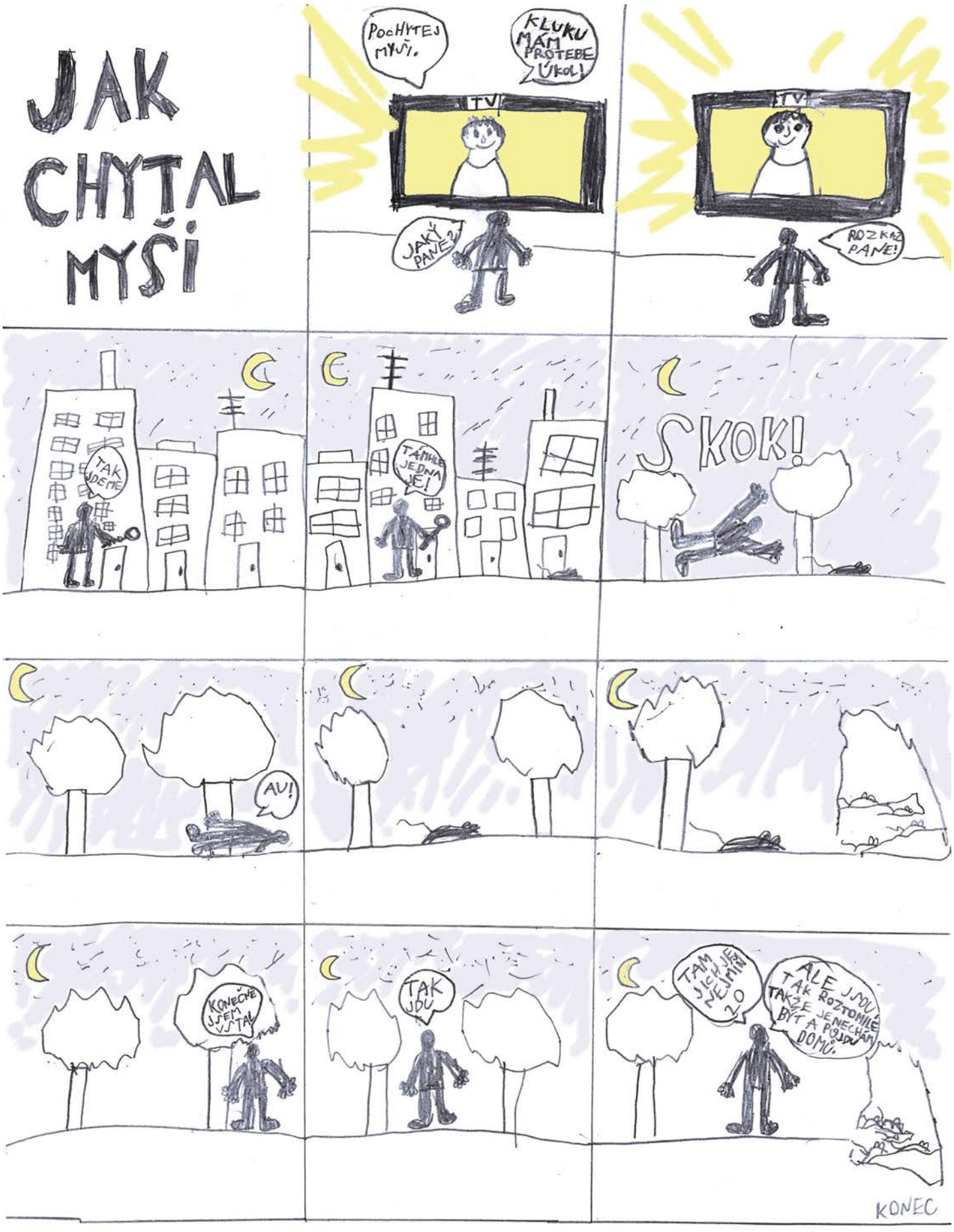
Nově zvolená školská rada je od samého počátku funkčního období aktivní, pro rodiče a děti zorganizovala adventní tvoření vánočních věnců a zimní dětský bazárek.

Poslední školní den roku 2024 patřil zimní slavnosti – setkání u svíček a stromečku při čtení o čertovské dušičce a společném vánočním zpívání.

— připravil Pavel Sumec —

— foto Jaroslav Polášek —

NAPSAL A ILUSTROVAL: Šimon Ondřej

Na shledanou v příštím čísle!